

Garip

– Ahmet Yüksel · 04 Temmuz 2012

Garibin biriyken, ben şu hayatta, Beni de bir güzel, severdir sandım,
Cep delik gezinen, benken sokakta,
Hiç olmaz iş için, hayale daldım.

İçlendim ağladım, hayal kurarken,
Kendimden utandım, gönül yüzünden,
Oysam ben hayatta, sevdim gerçekten,
Hor görüp kızdılar, şaştım da kaldım.

İçmeye başladım, sarhoş dediler,
Sevmemi çok görüp, bunak dediler,
Ne yapsam olmadı, hep çok gördüler,
Çaresiz bu hale, şaştım da kaldım.

Görürken takılır, her gören bana,
Nerdeyse dövmeden, gitmez yoluna,
Her gelen söverdir, ben kızsam sonra,
Bu nasıl bir iştir, şaştım' da kaldım.

Ne derler bilmem' ki, böyle kadere,
Şu kader yüzünden, yandım bin kere,
Dert çektim ağladım, öldüm bin kere,
Kadere inandım, şaştım da kaldım.

Kul Ahmet diyor ki, anlayın beni,
Ben dertten ağlarken, yardımın hani,
Yoksa ben bir daha, hiç sevmem seni,
Garibin ahı hiç, tutmaz mı sandın.

03 Haziran 2012

Antalya